

Bruxelles, den 31.5.2023
COM(2023) 281 final

ANNEX

BILAG

til

forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af medlemsstater til i Den Europæiske Unions interesse at blive eller forblive parter i konventionen af 13. januar 2000 om international beskyttelse af voksne

BILAG
**KONVENTION OM INTERNATIONAL
BESKYTTELSE AF VOKSNE**

(indgået den 13. januar 2000)

De stater, som har undertegnet denne konvention, og som

- finder, at der er behov for at forbedre beskyttelsen af voksne i internationale situationer, der som følge af en funktionsnedsættelse eller utilstrækkelige åndsevner ikke er i stand til at varetage deres egne interesser
- ønsker at undgå konflikt mellem deres retssystemer for så vidt angår kompetence, lovvalg samt anerkendelse og fuldbyrdelse af foranstaltninger til beskyttelse af voksne,
- erindrer om betydningen af internationalt samarbejde med henblik på at beskytte voksne,
- bekræfter, at den voksnes bedste og respekten for vedkommendes værdighed og uafhængighed skal være det overordnede hensyn,

er blevet enige om følgende bestemmelser:

KAPITEL I – KONVENTIONENS ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

1. Konventionen finder anvendelse på beskyttelsen af voksne i internationale situationer, der som følge af svækkelse eller utilstrækkelige åndsevner ikke er i stand til at varetage deres egne interesser.
2. Denne konvention har til formål:
 - a) at afgøre, hvilken stats myndigheder der har kompetence til at træffe foranstaltninger med henblik på beskyttelse af den voksnes person eller formue;
 - b) at afgøre, hvilken lov der skal anvendes af de pågældende myndigheder under udøvelsen af deres kompetence;
 - c) at afgøre, hvilken lov der skal anvendes på repræsentation af den voksne;
 - d) at sikre anerkendelse og fuldbyrdelse af sådanne beskyttelsesforanstaltninger i alle kontraherende stater;
 - e) at etablere det samarbejde mellem myndighederne i de kontraherende stater, der måtte være nødvendigt for at opfylde denne konventions formål.

Artikel 2

1. I denne konvention omfatter udtrykket voksen en person, som er fyldt 18 år.
2. Denne konvention finder også anvendelse på foranstaltninger vedrørende en voksen, som ikke var fyldt 18 år på det tidspunkt, hvor foranstaltningen blev truffet.

Artikel 3

De i artikel 1 omhandlede foranstaltninger kan navnlig vedrøre:

- a) bestemmelsen af manglende retlig handleevne og indførelse af en beskyttelsesordning;

- b) anbringelse af den voksne under beskyttelse af en retsinstans eller en administrativ myndighed;
- c) værgemål, samværgemål og lignende retsinstitutter;
- d) udpegelse af en person eller myndighed, der skal tage sig af den voksnes person eller formue, og som skal repræsentere eller bistå den voksne, samt fastlæggelse af en sådan person eller myndigheds opgaver;
- e) anbringelse af den voksne på en institution eller ethvert andet sted, hvor vedkommende er sikret beskyttelse;
- f) forvaltning, opbevaring eller afhændelse af den voksnes formue;
- g) tilladelse til isolerede tiltag for at beskytte den voksnes person eller formue.

Artikel 4

1. Denne konvention finder ikke anvendelse på spørgsmål vedrørende:
 - a) underholdsforpligtelser
 - b) indgåelse, ophævelse og opløsning af ægteskab eller lignende forhold samt separation;
 - c) formueforhold mellem ægtefæller eller lignende partnere;
 - d) trusts og arv;
 - e) social sikring;
 - f) offentligretlige foranstaltninger af generel karakter vedrørende sundhed;
 - g) foranstaltninger, der er truffet over for en person som følge af strafbare handlinger begået af denne person;
 - h) afgørelser om retten til asyl og om indvandring;
 - i) foranstaltninger rettet alene mod den offentlige sikkerhed.
2. Stk. 1 berører ikke, i henseende til de deri omhandlede anliggender, en persons beføjelse til at handle som den voksnes repræsentant.

KAPITEL II – KOMPETENCE

Artikel 5

1. De retslige eller administrative myndigheder i den kontraherende stat, hvor den voksne har sit sædvanlige opholdssted, har kompetence til at træffe foranstaltninger til beskyttelse af den voksnes person eller formue.
2. Hvis den voksnes sædvanlige opholdssted ændres til en anden kontraherende stat, tilfalder kompetencen myndighederne i den stat, hvor den voksne har fået nyt sædvanligt opholdssted.

Artikel 6

1. For voksne flygtninge og voksne, der er internationalt fordrevne på grund af uroligheder i deres land, har myndighederne i den kontraherende stat, på hvis område disse voksne befinder sig som følge af deres fordrivelse, den i artikel 5, stk. 1, omhandlede kompetence.
2. Stk. 1 finder også anvendelse på voksne, hvis sædvanlige opholdssted ikke kan fastslås.

Artikel 7

1. Med undtagelse af voksne flygtninge og voksne, der er internationalt fordrevne på grund af uroligheder i deres land, har myndighederne i en kontraherende stat, hvor den voksne er statsborger, kompetence til at træffe foranstaltninger til beskyttelse af den voksnes person eller formue, såfremt de mener, at de er bedre egnede til at vurdere, hvad der er til den voksnes bedste, og efter at de har underrettet de myndigheder, der har kompetence efter artikel 5 eller artikel 6, stk. 2, herom.
2. Denne kompetence skal ikke udøves, hvis de myndigheder, der har kompetence efter artikel 5, artikel 6, stk. 2, eller artikel 8, har underrettet myndighederne i den stat, hvori den voksne er statsborger, om, at de har truffet de efter forholdene nødvendige foranstaltninger, eller har besluttet, at der ikke bør træffes foranstaltninger, eller at den voksne er omfattet af en verserende sagsbehandling hos dem.
3. De foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1, bortfalder, så snart de myndigheder, der har kompetence efter artikel 5, artikel 6, stk. 2, eller artikel 8, har truffet de efter forholdene nødvendige foranstaltninger, eller har besluttet, at der ikke bør træffes foranstaltninger. Disse myndigheder giver de myndigheder, som har truffet foranstaltninger i henhold til stk. 1, besked herom.

Artikel 8

1. De myndigheder i en kontraherende stat, der har kompetence efter artikel 5 eller artikel 6, kan, hvis de mener, at det er til den voksnes bedste, af egen drift eller efter anmodning fra myndigheden i en anden kontraherende stat anmode myndighederne i en af de stater, der er anført i stk. 2, om at træffe foranstaltninger til beskyttelse af den voksnes person eller formue. Anmodningen kan vedrøre alle eller bestemte aspekter af en sådan beskyttelse.
2. De kontraherende stater, til hvis myndigheder der kan indgives en anmodning som omhandlet i stk. 1, er:
 - a) en stat, som den voksne er statsborger i;
 - b) den stat, hvori den voksne havde sit foregående sædvanlige opholdssted;
 - c) en stat, som den voksne har formue i;
 - d) den stat, hvis myndigheder den voksne skriftligt har udpeget til at træffe foranstaltninger til beskyttelse af vedkommende;
 - e) den stat, hvori en person, som står den voksne nær og er parat til at beskytte vedkommende, har sit sædvanlige opholdssted;
 - f) den stat, på hvis område den voksne befinder sig, i henseende til at beskytte den voksnes person.
3. Hvis den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med ovenstående, ikke accepterer sin kompetence, bevarer de myndigheder i den kontraherende stat, som har kompetence efter artikel 5 eller artikel 6, kompetencen.

Artikel 9

Myndighederne i en kontraherende stat, hvor den voksne har formue, har kompetence til at træffe foranstaltninger til beskyttelse af denne formue, i det omfang sådanne foranstaltninger er forenelige med dem, der er truffet af de myndigheder, der har kompetence efter artikel 5 til 8.

Artikel 10

1. I alle hastetilfælde har myndighederne i enhver kontraherende stat, på hvis område den voksne befinder sig eller har formue, kompetence til at træffe alle nødvendige beskyttelsesforanstaltninger.
2. Foranstaltninger, der er truffet efter stk. 1 vedrørende en voksen, der har sit sædvanlige opholdssted i en kontraherende stat, bortfalder, så snart de myndigheder, der har kompetence efter artikel 5 til 9, har truffet de efter forholdene nødvendige foranstaltninger.
3. Foranstaltninger, der er truffet efter stk. 1 vedrørende en voksen, der har sit sædvanlige opholdssted i en ikkekontraherende stat, bortfalder i enhver kontraherende stat, så snart de efter forholdene nødvendige foranstaltninger, der er truffet af myndighederne i en anden stat, anerkendes i den pågældende kontraherende stat.
4. De myndigheder, der har truffet foranstaltninger efter stk. 1, underretter om muligt myndighederne i den kontraherende stat, hvor den voksne har sit sædvanlige opholdssted, om de foranstaltninger, de har truffet.

Artikel 11

1. Undtagelsesvis har myndighederne i en kontraherende stat, på hvis område den voksne befinder sig, kompetence til at træffe foranstaltninger af foreløbig karakter til beskyttelse af den voksnes person med en territorial virkning, der begrænser sig til den pågældende stat, for så vidt sådanne foranstaltninger er forenelige med dem, der allerede er truffet af de myndigheder, som har kompetence efter artikel 5 til 8, og efter at de har underrettet de myndigheder, der har kompetence efter artikel 5, herom.
2. Foranstaltninger, der er truffet efter stk. 1 vedrørende en voksen, der har sit sædvanlige opholdssted i en kontraherende stat, bortfalder, så snart de myndigheder, der har kompetence efter artikel 5 til 8, har truffet beslutning om de efter forholdene nødvendige beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 12

Med forbehold af artikel 7, stk. 3, forbliver de foranstaltninger, der er truffet efter artikel 5 til 9, i kraft på de fastsatte vilkår, selv om det grundlag, hvorpå kompetencen blev støttet, ikke længere består som følge af ændrede omstændigheder, så længe de myndigheder, der har kompetence efter denne konvention, ikke har ændret, erstattet eller ophævet de pågældende foranstaltninger.

KAPITEL III – LOVVALG

Artikel 13

1. De kontraherende staters myndigheder skal under udøvelsen af deres kompetence efter bestemmelserne i kapitel II anvende loven i deres egen stat.

2. De kan dog undtagelsesvis, for så vidt dette måtte være påkrævet for at beskytte den voksnes person eller formue, anvende eller tage hensyn til loven i en anden stat, som sagen har en væsentlig tilknytning til.

Artikel 14

Hvis en foranstaltning, der er truffet i en kontraherende stat, gennemføres i en anden kontraherende stat, er vilkårene for gennemførelsen heraf undergivet loven i denne anden stat.

Artikel 15

1. Forekomst, omfang, ændring og bortfald af repræsentationsbeføjelser, som er tildelt af en voksen ved en aftale eller ved en ensidig handling, er undergivet loven i den stat, hvor den voksne havde sit sædvanlige opholdssted på tidspunktet for indgåelsen af aftalen eller udførelsen af handlingen, medmindre en af de i stk. 2 nævnte love udtrykkeligt er udpeget skriftligt.
2. Stater, hvis love kan udpeges, er:
 - a) en stat, som den voksne er statsborger i;
 - b) den stat, hvori den voksne tidligere har haft sit sædvanlige opholdssted;
 - c) en stat, som den voksne har formue i, i henseende til denne formue.
3. Måden, hvorpå sådanne repræsentationsbeføjelser udøves, er undergivet loven i den stat, hvor de udøves.

Artikel 16

Hvis de i artikel 15 omhandlede repræsentationsbeføjelser ikke udøves således, at det sikrer beskyttelsen af den voksnes person eller formue, kan de tilbagekaldes eller ændres ved foranstaltninger, der træffes af en myndighed, der har kompetence efter konventionen. Hvis sådanne repræsentationsbeføjelser tilbagekaldes eller ændres, bør der i videst muligt omfang tages hensyn til den i artikel 15 omhandlede lov.

Artikel 17

1. Gyldigheden af en retshandel, der er indgået mellem en tredjemand og en anden person, der ville have været beføjet til at handle som den voksnes retlige repræsentant efter loven i den stat, hvor retshandelen blev indgået, kan ikke bestrides, og den pågældende tredjemand kan ikke ifalde ansvar alene af den grund, at den anden person ikke var beføjet til at handle som den voksnes retlige repræsentant efter den lov, der udpeges efter bestemmelserne i dette kapitel, medmindre den pågældende tredjemand vidste eller burde have vidst, at denne beføjelse var undergivet sidstnævnte lov.
2. Stk. 1 finder kun anvendelse, hvis retshandelen blev indgået mellem personer, der befandt sig på samme stats område.

Artikel 18

Bestemmelserne i dette kapitel finder også anvendelse, selv om den lov, der udpeges efter disse bestemmelser, er loven i en ikkekontraherende stat.

Artikel 19

I dette kapitel forstås ved "lov" den lov, der er gældende i en stat, bortset fra den pågældende stats regler om lovvalg.

Artikel 20

Dette kapitel er ikke til hinder for anvendelsen af relevante bestemmelser i loven i den stat, hvor den voksne skal beskyttes, hvis anvendelsen af sådanne bestemmelser er lovpligtig, uanset hvilken lov der ellers ville være gældende.

Artikel 21

Anvendelsen af den lov, der udpeges efter bestemmelserne i dette kapitel, kan alene afvises, hvis denne anvendelse åbenbart ville stride mod grundlæggende retsprincipper.

KAPITEL IV – ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

Artikel 22

1. Foranstaltninger, der træffes af myndighederne i en kontraherende stat, anerkendes som en følge af loven i alle andre kontraherende stater.
2. Anerkendelse kan dog afslås:
 - a) hvis foranstaltningen er truffet af en myndighed, hvis kompetence ikke var støttet på eller i overensstemmelse med et af de i bestemmelserne i kapitel II anførte grundlag;
 - b) hvis foranstaltningen, bortset fra i hastetilfælde, blev truffet i forbindelse med en retslig eller administrativ behandling, uden at den voksne havde haft mulighed for at blive hørt, i strid med grundlæggende retsplejeprincipper i den stat, som anmodningen rettes til;
 - c) hvis anerkendelsen åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den stat, som anmodningen rettes til, eller være i konflikt med en bestemmelse i loven i denne stat, hvis anvendelse er lovpligtig, uanset hvilken lov der ellers ville være gældende;
 - d) hvis foranstaltningen er uforenelig med en senere foranstaltning truffet i en ikkekontraherende stat, som ville have haft kompetence efter artikel 5 til 9, og denne senere foranstaltning opfylder betingelserne for at blive anerkendt i den stat, som anmodningen rettes til;
 - e) hvis proceduren i artikel 33 ikke er blevet fulgt.

Artikel 23

Uden at det berører artikel 22, stk. 1, kan enhver berettiget person anmode de kompetente myndigheder i en kontraherende stat om at træffe afgørelse om anerkendelse eller ikkeanerkendelse af en foranstaltning, der er truffet i en anden kontraherende stat. Proceduren afgøres efter loven i den stat, som anmodningen rettes til.

Artikel 24

Myndighederne i den stat, som anmodningen rettes til, er bundet af de faktuelle forhold, hvorpå myndigheden i den stat, hvor foranstaltningen er truffet, støttede sin kompetence.

Artikel 25

1. Hvis foranstaltninger, der er truffet i en kontraherende stat, og som er eksigible dér, kræver fuldbyrdelseshandlinger i en anden kontraherende stat, skal de efter anmodning fra en berettiget part erklæres for eksigible eller registreres med henblik på fuldbyrdelse i denne anden stat efter den procedure, der er foreskrevet i denne stats lov.
2. De enkelte kontraherende stater skal anvende en enkel og hurtig procedure, når de tager stilling til eksigibiliteten eller registreringen af en foranstaltning.
3. Eksigibilitet eller registrering kan alene afslås af en af de grunde, der er nævnt i artikel 22, stk. 2.

Artikel 26

Med forbehold af den efterprøvelse, der er nødvendig for anvendelsen af ovenstående artikler, må en truffen foranstaltning ikke efterprøves med hensyn til sagens realitet.

Artikel 27

Foranstaltninger, der er truffet i en kontraherende stat, og som er blevet erklæret for eksigible eller er blevet registreret med henblik på fuldbyrdelse i en anden kontraherende stat, fuldbyrdes i denne anden stat, som om de var truffet af myndighederne i den pågældende stat. Fuldbyrdelsen foretages efter loven i den stat, som anmodningen rettes til, inden for denne lovs grænser.

KAPITEL V – SAMARBEJDE

Artikel 28

1. Hver kontraherende stat udpeger en centralmyndighed til at varetage de opgaver, der pålægges en sådan myndighed ved denne konvention.
2. Forbundsstater, stater med mere end ét retssystem og stater, der har selvstyrende territoriale enheder, kan udpege mere end én centralmyndighed og angive disses territoriale eller personlige kompetence. Stater, som har udpeget mere end én centralmyndighed, angiver den centralmyndighed, som alle henvendelser kan rettes til

med henblik på videresendelse til den kompetente centralmyndighed i den pågældende stat.

Artikel 29

1. Centralmyndighederne samarbejder indbyrdes og fremmer samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i deres respektive stater med henblik på at opfylde denne konventions formål.
2. De tager i forbindelse med anvendelsen af denne konvention de forholdsregler, der er hensigtsmæssige for at formidle oplysninger om retsfor skrifter og om de tjenester, der er til rådighed i deres stater vedrørende beskyttelsen af voksne.

Artikel 30

Centralmyndigheden i en kontraherende stat tager enten direkte eller gennem offentlige myndigheder eller andre organer alle nødvendige forholdsregler for:

- a) på alle måder at lette kommunikationen mellem de kompetente myndigheder i de situationer, der er omfattet af denne konvention;
- b) efter anmodning fra en kompetent myndighed i en anden kontraherende stat at yde bistand ved opklaringen af, hvor en voksen befinder sig, når der er tegn på, at vedkommende befinder sig på den pågældende stats område og har behov for beskyttelse.

Artikel 31

De kompetente myndigheder i en kontraherende stat kan enten direkte eller gennem andre organer tilskynde til brug af mediation, mægling eller tilsvarende midler for at fremme mindelige aftaler om beskyttelse af den voksnes person eller formue i situationer, der er omfattet af denne konvention.

Artikel 32

1. Når en beskyttelsesforanstaltning påtænkes truffet, kan de myndigheder, der er kompetente efter denne konvention, hvis den voksnes situation tilsiger det, anmode enhver myndighed i en anden kontraherende stat, der ligger inde med oplysninger af betydning for beskyttelsen af den voksne, om at fremsende disse oplysninger.
2. En kontraherende stat kan erklære, at anmodninger efter stk. 1 kun kan fremsendes til dens myndigheder gennem dens centralmyndighed.
3. De kompetente myndigheder i en kontraherende stat kan anmode myndighederne i en anden kontraherende stat om bistand ved gennemførelsen af beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet efter denne konvention.

Artikel 33

1. Hvis en myndighed, der har kompetence efter artikel 5 til 8, påtænker at anbringe den voksne på en institution eller ethvert andet sted, hvor vedkommende er sikret

beskyttelse, og denne anbringelse skal iværksættes i en anden kontraherende stat, skal myndigheden forinden forelægge sagen for centralmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i sidstnævnte stat. Den fremsender i dette øjemed en rapport om den voksne med en begrundelse for den påtænkte anbringelse.

2. Der kan i den stat, som fremsætter anmodningen, ikke træffes afgørelse om anbringelse, hvis centralmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i den stat, som anmodningen rettes til, inden for en rimelig tidsfrist tilkendegiver, at den modsætter sig dette.

Artikel 34

Er den voksne udsat for alvorlig fare, skal de kompetente myndigheder i den kontraherende stat, hvor der er truffet foranstaltninger til beskyttelse af den voksne, eller hvor sådanne foranstaltninger er under overvejelse, hvis de får oplysning om, at den voksnes opholdssted er ændret til en anden stat, eller at den voksne befinder sig i en anden stat, underrette myndighederne i denne anden stat om den pågældende fare og om de foranstaltninger, der er truffet eller overvejes truffet.

Artikel 35

En myndighed må ikke anmode om eller fremsende oplysninger efter dette kapitel, hvis den skønner, at dette vil kunne bringe den voksnes person eller formue i fare eller udgøre en alvorlig trussel mod et af den voksnes familiemedlemmers liv eller frihed.

Artikel 36

1. Uden at det berører muligheden for at opkræve rimelige gebyrer for bistand, afholder centralmyndighederne og andre offentlige myndigheder i de kontraherende stater deres egne omkostninger i forbindelse med anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel.
2. En kontraherende stat kan indgå aftaler med en eller flere kontraherende stater om fordelingen af udgifter.

Artikel 37

Enhver kontraherende stat kan indgå aftaler med en eller flere kontraherende stater med henblik på at lette anvendelsen af dette kapitel i deres indbyrdes forhold. De stater, der har indgået en sådan aftale, skal fremsende en kopi til depositaren for denne konvention.

KAPITEL VI – ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 38

1. Myndighederne i den kontraherende stat, hvor der er truffet en beskyttelsesforanstaltning, eller hvor der foreligger en bekræftet repræsentationsbeføjelse, kan efter anmodning fra den person, som er betroet

beskyttelsen af den voksnes person eller formue, udstede en attest, der angiver, i hvilken egenskab den pågældende har ret til at handle, og hvilke beføjelser der er tillagt den pågældende.

2. Den pågældende formodes at besidde den egenskab og de beføjelser, der er angivet i attesten, på tidspunktet for dens udstedelse, medmindre andet bevises.
3. Hver enkelt kontraherende stat udpeger de myndigheder, der er beføjede til at udfærdige attesten.

Artikel 39

Personoplysninger, der indsamles eller videregives i medfør af denne konvention, må udelukkende bruges til de formål, til hvilke de er indsamlet eller videregivet.

Artikel 40

Myndigheder, der modtager oplysninger, skal sikre, at disse behandles fortroligt i overensstemmelse med loven i den pågældende stat.

Artikel 41

Alle dokumenter, der fremsendes eller udstedes efter denne konvention, er fritaget for legalisering eller andre tilsvarende formaliteter.

Artikel 42

Hver enkelt kontraherende stat udpeger de myndigheder, til hvilke der kan rettes anmodninger efter artikel 8 og artikel 33.

Artikel 43

1. De udpegelser, der er omhandlet i artikel 28 og 42, meddeles Det Permanente Bureau under Haagerkonferencen om International Privatret senest samme dag som deponeringen af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentet vedrørende konventionen. Ændringer heraf meddeles også Det Permanente Bureau.
2. Den i artikel 32, stk. 2, omhandlede erklæring afgives over for denne konventions depositar

Artikel 44

En kontraherende stat med forskellige retssystemer eller regelsæt vedrørende beskyttelsen af den voksnes person eller formue er ikke forpligtet til at anvende denne konventions regler på konflikter, der udelukkende består mellem disse forskellige retssystemer eller regelsæt.

Artikel 45

For så vidt angår en stat, hvor to eller flere retssystemer eller regelsæt vedrørende sagsområder, der er omfattet af denne konvention, finder anvendelse i forskellige territoriale enheder:

- a) forstås en henvisning til sædvanligt opholdssted på denne stats område som en henvisning til sædvanligt opholdssted på en territorial enheds område;
- b) forstås en henvisning til, at den voksne befinder sig i den pågældende stat, som en henvisning til, at vedkommende befinder sig i en territorial enhed;
- c) forstås en henvisning til, at formue tilhørende den voksne befinder sig i den pågældende stat, som en henvisning til, at formue tilhørende den voksne befinder sig i en territorial enhed;
- d) forstås en henvisning til den stat, som den voksne er statsborger i, som en henvisning til den territoriale enhed, som loven i den pågældende stat udpeger, eller, hvis der ikke findes regler herom, til den territoriale enhed, som den voksne har den nærmeste tilknytning til;
- e) forstås en henvisning til den stat, hvis myndigheder den voksne har udpeget,
 - som en henvisning til den territoriale enhed, hvis den voksne har udpeget myndighederne i denne territoriale enhed;
 - som en henvisning til den territoriale enhed, som den voksne har den nærmeste tilknytning til, hvis den voksne har udpeget myndighederne i denne stat uden at angive en nærmere bestemt territorial enhed inden for denne stat;
- f) forstås en henvisning til loven i den stat, som sagen har en væsentlig tilknytning til, som en henvisning til loven i den territoriale enhed, som sagen har en sådan tilknytning til;
- g) forstås en henvisning til loven, procesreglerne eller myndigheden i den stat, hvor der er truffet en foranstaltning, som en henvisning til loven, procesreglerne eller myndigheden i den territoriale enhed, hvor den pågældende foranstaltning er truffet;
- h) forstås en henvisning til loven, procesreglerne eller myndigheden i den stat, som en anmodning rettes til, som en henvisning til loven, procesreglerne eller myndigheden i den territoriale enhed, hvor der anmodes om anerkendelse eller fuldbyrdelse;
- i) forstås en henvisning til den stat, hvor der skal gennemføres en beskyttelsesforanstaltning, som en henvisning til den territoriale enhed, hvor foranstaltningen skal gennemføres;
- j) forstås en henvisning til organer eller myndigheder i den pågældende stat, bortset fra centralmyndigheder, som en henvisning til de myndigheder, der er beføjede til at handle i den berørte territoriale enhed.

Artikel 46

Med henblik på at fastslå, hvilken lov der skal anvendes efter kapitel III, for så vidt angår en stat, der består af to eller flere territoriale enheder med hver sit retssystem eller regelsæt vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne konvention, anvendes følgende regler:

- a) hvis der i den pågældende stat findes gældende regler, der fastslår, hvilken territorial enheds lov der skal anvendes, finder loven i den pågældende enhed anvendelse;
- b) hvis der ikke findes sådanne regler, finder loven i den territoriale enhed, der er udpeget efter artikel 45, anvendelse.

Artikel 47

Med henblik på at fastslå, hvilken lov der skal anvendes efter kapitel III, for så vidt angår en stat, der i spørgsmål, der er omfattet af denne konvention, har to eller flere retssystemer eller regelsæt, der finder anvendelse på forskellige grupper af personer, anvendes følgende regler:

- a) hvis der i den pågældende stat findes gældende regler, der fastslår, hvilket af disse retssystemer der skal anvendes, finder dette system anvendelse;
- b) hvis der ikke findes sådanne regler, finder det retssystem eller regelsæt, som den voksne har den nærmeste tilknytning til, anvendelse.

Artikel 48

I forholdet mellem de kontraherende stater træder denne konvention i stedet for *Convention concernant l'interdiction et les mesures de protection analogues*, undertegnet i Haag den 17. juli 1905.

Artikel 49

1. Denne konvention berører ikke internationale instrumenter, som de kontraherende stater har tiltrådt, og som indeholder bestemmelser om spørgsmål, der er omfattet af denne konvention, medmindre en erklæring om det modsatte er afgivet af de stater, der er bundet af det pågældende instrument.
2. Denne konvention berører ikke muligheden for, at en eller flere kontraherende stater kan indgå aftaler, der, for så vidt angår voksne, der har deres sædvanlige opholdssted i en af de stater, der har tiltrådt sådanne aftaler, indeholder bestemmelser om spørgsmål, der er omfattet af denne konvention.
3. Aftaler, der måtte blive indgået af en eller flere kontraherende stater om spørgsmål, der er omfattet af denne konvention, berører ikke anvendelsen af bestemmelserne i denne konvention i forholdet mellem de pågældende stater og andre kontraherende stater.
4. Stk. 1-3 finder endvidere anvendelse på ensartede lovgivninger baseret på særlig tilknytning af regional eller anden art mellem de berørte stater.

Artikel 50

1. Denne konvention finder kun anvendelse på foranstaltninger, der er truffet i en stat, efter at konventionen er trådt i kraft i forhold til den pågældende stat.
2. Konventionen finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af foranstaltninger, der er truffet efter dens ikrafttræden i forholdet mellem den stat, hvor foranstaltningerne er truffet, og den stat, som anmodningen rettes til.
3. Konventionen finder anvendelse på repræsentationsbeføjelser, som tidligere er tildelt på vilkår svarende til de i artikel 15 fastlagte, fra tidspunktet for dens ikrafttræden i en kontraherende stat.

Artikel 51

1. Enhver meddelelse til centralmyndigheden eller en anden myndighed i en kontraherende stat affattes på originalsproget og ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den pågældende stat, eller, hvis dette ikke er muligt, af en oversættelse til fransk eller engelsk.

2. En kontraherende stat kan dog ved at tage et forbehold i overensstemmelse med artikel 56 modsætte sig anvendelsen af enten fransk eller engelsk, men ikke begge sprog.

Artikel 52

Generalsekretæren for Haagerkonferencen om International Privatreth indkalder med regelmæssige mellemrum et særligt udvalg med henblik på at vurdere, hvordan denne konvention virker i praksis.

KAPITEL VII – AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 53

1. Konventionen er åben for undertegnelse for de stater, der var medlemmer af Haagerkonferencen om International Privatreth den 2. oktober 1999.
2. Den skal ratificeres, accepteres eller godkendes, og ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrumenterne skal deponeres i Kongeriget Nederlandenes Udenrigsministerium, der er konventionens depositar.

Artikel 54

1. Enhver anden stat kan tiltræde konventionen efter dens ikrafttræden i henhold til artikel 57, stk. 1.
2. Tiltrædelsesinstrumentet deponeres hos depositaren.
3. Tiltrædelsen får alene virkning i forholdet mellem den tiltrædende stat og de kontraherende stater, der ikke har gjort indsigelse mod denne tiltrædelse inden seks måneder efter modtagelsen af den i artikel 59, litra b, omhandlede meddelelse. En sådan indsigelse kan ligeledes fremsættes af enhver stat i forbindelse med ratifikation, accept eller godkendelse af konventionen efter tiltrædelse. Sådanne indsigelser skal meddeles til depositaren.

Artikel 55

1. En stat, der består af to eller flere territoriale enheder, hvor forskellige retssystemer finder anvendelse vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne konvention, kan ved undertegnelsen, ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen erklære, at konventionen skal finde anvendelse i samtlige dens territoriale enheder eller kun i en eller flere af disse, og den kan til enhver tid ændre en sådan erklæring ved at afgive en ny.
2. En sådan erklæring meddeles depositaren og skal udtrykkeligt angive, i hvilke territoriale enheder konventionen finder anvendelse.
3. Hvis en stat ikke afgiver nogen erklæring efter denne artikel, finder konventionen anvendelse i samtlige territoriale enheder i denne stat.

Artikel 56

1. Enhver stat kan senest ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen eller ved afgivelsen af en erklæring efter artikel 55 tage det forbehold, der er omhandlet i artikel 51, stk. 2. Der kan ikke tages andre forbehold.
2. Enhver stat kan til enhver tid tilbagekalde det forbehold, den har taget. Tilbagekaldelsen meddeles depositaren.
3. Forbeholdet ophører med at have virkning den første dag i den tredje kalendermåned efter den i stk. 2 omhandlede meddelelse.

Artikel 57

1. Konventionen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter deponeringen af det tredje ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrument, der er omhandlet i artikel 53.
2. Derefter træder konventionen i kraft:
 - a) for enhver stat, der ratificerer, accepterer eller godkender den på et senere tidspunkt, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter deponeringen af dens ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument;
 - b) for enhver tiltrædende stat den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter udløbet af den i artikel 54, stk. 3, fastsatte periode på seks måneder;
 - c) for enhver territorial enhed, i hvilken konventionen finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 55, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den i nævnte artikel omhandlede meddelelse.

Artikel 58

1. Enhver stat, der er part i konventionen, kan opsigte denne ved skriftlig meddelelse til depositaren. En sådan opsigelse kan begrænses til visse territoriale enheder, som konventionen finder anvendelse i.
2. Opsigelsen har virkning fra den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på 12 måneder, efter at depositaren har modtaget meddelelse herom. Hvis der i meddelelsen er angivet en længere opsigelsesperiode, har opsigelsen virkning fra udløbet af denne længere periode.

Artikel 59

Depositaren underretter de stater, der er medlemmer af Haagerkonferencen om International Privatret, og de stater, der har tiltrådt denne konvention i overensstemmelse med artikel 54, om:

- a) enhver undertegnelse, ratifikation, accept og godkendelse som omhandlet i artikel 53;
- b) enhver tiltrædelse og indsigelse mod en tiltrædelse som omhandlet i artikel 54;
- c) datoen for konventionens ikrafttræden efter artikel 57;
- d) de i artikel 32, stk. 2, og artikel 55 omhandlede erklæringer;
- e) de i artikel 37 omhandlede aftaler;

- f) de i artikel 51, stk. 2, omhandlede forbehold og de i artikel 56, stk. 2, omhandlede tilbagekaldelser;
- g) opsigelser som omhandlet i artikel 58.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, der er behørigt bemyndigede hertil, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Haag den 13. januar 2000 på engelsk og fransk, idet begge tekster har samme gyldighed, i ét eksemplar, som skal deponeres i Kongeriget Nederlandenes regerings arkiver, og hvoraf en bekræftet genpart vil blive fremsendt ad diplomatisk vej til hver af de stater, der er medlemmer af Haagerkonferencen om International Privatret.